

Kdybych byla Bůh

Hana Zagorová

Na třicet sáhů pod zemí
je naše láska, zdá se mi.
Uvázla v hlubinách
a neví kudy kam.
Když řekneš, chybíš mi,
zpátky ji přivolám.

Kdybych byla Bůh...
V samotě vil a bazénů,
kde nuda čeká na změnu,
ve světě hamburgerů,
jsme ohrožený druh,
bludný kruh z prášků na spaní,
koho zachráním,
kdybych byla Bůh...

Kdybych byla Bůh,
zruším trápení, žádné války,
děti týrané, slzy bezpráví.
Kdybych byla Bůh,
tak se to nestane,
aby chyběl lék, co uzdraví,
někdo se stáří bál,

laserových nocí mámení
než naše srdce zkamení,
pomalu zkamení.
Na zlatém polštáři lásce se nedaří
a to je k zbláznění.
Kdybych byla Bůh.

Kdybych byla Bůh
zruším trápení, žádné války,
děti týrané, slzy bezpráví.
Kdybych byla Bůh
tak se to nestane,
aby chyběl lék, co uzdraví,
někdo se stáří bál.
Za všechny ptáky v korunách,
za všechny hvězdy na řasách,
kolik je v moři vln,
tolik na světě vede cest,
ale jen jedna za štěstím
vždycky bude kvést,
kdybych byla Bůh.